

NACIONALINĖ MOKYKLŲ VERTINIMO AGENTŪRA

MARIJAMPOLĖS „ŽIBURĖLIO“ MOKYKLOS-DAUGIAFUNKCIO CENTRO IŠORINIO VERTINIMO TRUMPOJI ATASKAITA

IŽANGA

Vizito laikas – 2018 m. gegužės 7–11 d.

Vizito tikslas – mokyklos veiklos kokybės išorinis vertinimas.

Išorės vertintojų komanda:

Palmira Talijūnienė – vadovaujančioji vertintoja;

Alma Uznė, Renata Liagienė, Rita Rasikienė, Daiva Norkūnienė.

Vizito metu stebėta 93 ugdomosios veiklos (dalykų pamokos, neformaliojo švietimo veiklos ir kt.). Vertinimo metu gilintasi į Marijampolės „Žiburėlio“ mokyklos-daugiafunkcio centro (toliau – mokyklos) mokinių, mokytojų ir pagalbos specialistų veiklą pamokose, administracijos, klasių auklėtojų ir aptarnaujančio personalo darbą, kalbėtasi su savivaldos institucijų atstovais, mokyklos darbuotojais, mokinių tėvais, socialiniais partneriais; analizuoti mokyklos veiklos, mokinių pasiekimų ir pažangos fiksavimo dokumentai.

I. MOKYKLOS KONTEKSTAS

Marijampolės „Žiburėlio“ mokykla-daugiafunkcis centras – bendrojo ugdymo įstaiga, teikianti priešmokyklinio, pradinio ir pagrindinio ugdymo programos mokymą(si), taip pat ugdanti savivaldybės mokinius, turinčius intelekto, regos, klausos, judesio ir padėties, kalbėjimo ir kalbos, įvairiapusių raidos, mokymosi, elgesio ir emocijų sutrikimų bei mokymosi sunkumų. 2017–2018 mokslo metais mokykloje mokosi 142 mokiniai, sukomplektuota 10 klasių komplektų (iš jų – 2 priešmokyklinio ugdymo grupės, 4 – 1–4 klasių komplektai, 1 – 1–4 lavinamųjų klasių, 1 – 5–7 lavinamųjų klasių, 1 – 8–10 lavinamųjų klasių komplektai ir 1 komplektas socialinių įgūdžių klasės. Mokinių skaičius pastaraisiais metais yra stabilus. Daugumos mokyklą lankančių mokinių šeimų socialinė-ekonominė padėtis yra vidutinė, šiuo metu 39 (27,5 proc.) mokiniams skirtas nemokamas maitinimas. Mokykloje mokosi 33 mokiniai, turintys labai didelių specialiųjų ugdymosi poreikių, 28 – didelių, 7 mokiniai turi vidutinių, 1 – nedidelių specialiųjų ugdymosi poreikių; dirba 34 mokytojai ir suformuota pilna pagalbos mokiniui specialistų komanda. Neformaliojo švietimo veiklose mokykloje dalyvauja 65 proc. mokinių, už mokyklos ribų – 14 proc. Lankstus bendradarbiavimas su socialiniais partneriais sudaro tinkamas sąlygas mokinių ugdymąsi organizuoti įvairiose netradicinėse erdvėse, užtikrina mokymosi tęstinumą, plečia neformaliojo švietimo galimybes, tenkina mokinių socialines reikmes, atlieka patyčių, žalingų įpročių prevenciją.

II. MOKYKLOS STIPRIEJI VEIKLOS ASPEKTAI

1. Nuoseklus mokinių asmenybės tapsmas (1.1.1. – 3 lygis).

Didžiausia vertybė mokykloje yra žmogus. Pokalbiuose dauguma pedagogų teigė, kad jie daug dėmesio skiria mokinių asmenybės pažinimui: stebimas santykis su savimi (savivoka, savivertė ir saviugda), santykiai su bendraamžiais, santykiai su suaugusiais, santykis su aplinka, padedama mokiniui, atsižvelgiant į galimybes pažinti savo emocijas, jas suprasti. Veiklų įvairiapusiųškumas padeda formuoti mokinių vertybines nuostatas, tobulinti asmenines būdo savybes, formuoti savivoką, savivertę – mokykla skiria tinkamą dėmesį ir pastangas mokinių savivokos ir savivertės, socialumo bei gyvenimo planavimo ugdymui bei nuosekliai ugdo bendrąsias kompetencijas.

2. Kryptinga pagalba mokiniui (2.1.3. – 3 lygis, nurodytas aspektas – 4 lygis).

Mokykla kryptingai teikia pagalbą specialiųjų poreikių turintiems mokiniams. Mokykloje dirba visi reikalingi pagalbos vaikui specialistai ir kiti pagalbą mokiniui teikiantys darbuotojai: socialiniai pedagogai, specialieji pedagogai, logopedai, psichologai, surdopedagogas, judesio

korekcijos pedagogas, kiekvienoje bendrojo ugdymo, lavinamojoje ir socialinių įgūdžių ugdymo klasėje dirba mokytojo padėjėjas. Teikiama visapusiška pagalba specialiųjų poreikių mokiniams bei turintiems elgesio, lankomumo, pažangumo problemų ir šių mokinių tėvams. Mokykloje vykdoma kryptinga visų mokytojų ir pagalbos specialistų veikla užtikrina mokinių kompleksinės pagalbos teikimą, saugumą, socializaciją ir mokinių gerovę mokykloje.

3. Savitos veiklos, įvykiai, nuotyčiai (2.3.2. – 3 lygis, nurodytas aspektas – 4 lygis).

Pokalbiuose dalyvavę mokiniai, mokinių tėvai teigė, jog džiaugiasi priklausydami šios mokyklos bendruomenei. Mokiniai jaučiasi svarbūs talkindami mokytojams rengiant parodas, tvarkant standus, gražinant mokyklos aplinkas. Mokykloje vyrauja tarimosi ir dialogo kultūra, mokiniai mokomi būti drąsiais, pasitikinčiais savimi, turinčiais idėjų, ugdomi lyderiai, padedama realizuoti mokinių idėjas, ugdomas kūrybiškumas. Mokykloje sudarytos puikios sąlygos visiems mokiniams ugdytis individualius gebėjimus ir bendrąsias kompetencijas neformaliojo švietimo būrelių ir nepamokinėje veikloje. Mokykloje skiriamas didelis dėmesys specialiųjų poreikių mokinių integracijai, todėl visos mokyklos šventės ir dauguma projektų, akcijų apima visus mokyklos mokinius ir jų tėvelius bei mokyklos darbuotojus. Mokyklos renginių įvairovė padeda tobulinti mokinių bendrąsias kompetencijas, skatina asmenybės ūgtį, todėl veiklos, įvykiai ir nuotyčiai vertinami kaip saviti.

4. Kūrybiškas mokinių įtraukimas į aplinkų bendrakūrą (3.1.3. – 4 lygis).

Mokyklos erdvių jaukumas kuriamas įtraukiant mokinius. Kadangi mokykloje yra gana nedidelės bendrosios erdvės, tai tam tikra dalis mokinių darbų demonstruojami koridoriuje, kita dalis – mokyklos kieme. Ugdymo kabinetuose demonstruojami įvairiomis technikomis atlikti mokinių kūrybiniai darbai. Mokyklos kiemą taip pat puošia mokinių projekto „Tau mama“ darbai, kurie kūrybiškai eksponuojami mokyklos sode tarp žydinčių medžių. Prie įėjimo į pastatą mokyklos bendruomenės narius pasitinka mokinių minčių takelis „Gegužė – mėnuo be smurto“. Pokalbiuose su mokytojais paaiškėjo, kad mokiniai aktyviai dalyvauja bendrose veiklose, mokyklos aplinkų bendrakūroje. Ugdymo įstaigoje sudaromos išskirtinės sąlygas įvairių gebėjimų mokinių kūrybinio potencialo realizavimui, jie yra skatinami kurti ir veikti drauge.

5. Tikslingas mokymasis ne mokykloje (3.2.1. – 3 lygis).

Mokymosi ne mokykloje organizavimas tinkamai reglamentuojamas Ugdymo plane. Iš pokalbių su mokyklos bendruomenės nariais paaiškėjo, kad edukacinei veiklai mokykloje yra skiriamas tinkamas dėmesys. Dokumentų analizė, pokalbiai su mokiniais, mokytojais, mokyklos interneto svetainėje pateikta informacija apie edukacines išvykas, susitikimus su įvairių profesijų atstovais, mokymąsi kultūros įstaigose, įmonėse, patvirtina, kad mokytojai planuoja mokymąsi ne mokykloje, aktualizuoja patirtinį ugdymąsi, atsižvelgdami į mokinių poreikius. Vertintojai daro išvadą, kad mokymasis ne mokykloje yra tikslingas, nuoseklus ir paveikus.

6. Tinkamas sprendimų pagrįstumas (4.1.1. – 3 lygis).

Mokyklos administracija bei mokytojai veiklos kokybės įšivertinimą priima pozityviai ir pripažįsta kaip priemonę mokyklos veiklai tobulinti. Mokykla kasmet įšivertina veiklos kokybę siekdama gauti duomenų veiklos planavimui, jos tobulinimui. Veiklos įšivertinimo koordinacinė grupė veikia aktyviai analizuodama pokyčius, įtraukdama į įšivertinimo veiklą bei diskusijas apie mokyklos veiklos kokybę, susitarimų, rekomendacijų, tobulinimo planų rengimą daugiau nei pusę mokytojų bei pagalbos mokiniui specialistų. Įšivertinama naudojantis stebėjimais, atliekant dokumentų analizę, apklausos, interviu metodais. Veiklos kokybė įšivertinama grupiniu būdu, centro veiklos kokybės įšivertinimo planu, kuriame numatyti įšivertinimo etapai: pasirengimas, veiklos kokybės įšivertinimas, pasirinktų veiklos kokybės sričių giluminė analizė, atsiskaitymas ir informavimas bei planavimas. Mokyklos taryba analizuoja veiklos kokybės įšivertinimo koordinacinės grupės pateiktas išvadas, pritaria pasirinktoms tirti veiklos sritims, aptaria siūlomas tobulinimui rekomendacijas. Įšivertinimas sutelkia kolektyvą veiklos analizei. Įšivertinimo duomenys naudojami veiklos planavimo procedūrose, aptarti savivaldos grupėse, pristatyti bendruomenei. Veiklos kokybės įšivertinimas padeda tinkamai planuoti veiklą, numatyti būdus, kaip siekti kokybės.

7. Kaitą inicijuojanti lyderystė (4.1.2. – 3 lygis).

Iš pokalbių su Mokyklos tarybos, Mokytojų atstovais bei administracija paaiškėjo, kad bendruomenės nariams sudaromos geros sąlygos rodyti iniciatyvą, teikti pasiūlymus ir siūloma dalyvauti įvairiose mokyklos savivaldos institucijose, darbo grupėse. Aktyvūs bendruomenės nariai, palaikomi kolegų, savo iniciatyva įsijungia į darbo grupes, geba priimti atsakomybę už iniciatyvų ir sprendimų įgyvendinimą. Jų idėjas palaiko ir mokyklos vadovai bei sudaro galimybes jas realizuoti. Iš pokalbių su mokyklos administracija, mokytojais, Mokyklos taryba nustatyta, kad mokykloje vertinami iniciatyvūs mokytojai, jiems suteikiamas visokeriopas palaikymas, prie jų jungiasi kiti bendruomenės nariai siekdami įgyvendinti idėjas, susitarimus. Mokykloje formalių ir pavienių neformalių lyderių veikla telkia bendruomenę pokyčiams ir ugdymo inovacijoms. Mokyklos administracija pasitiki mokytojais, kurie aktyviai dalyvauja įvairiose darbo grupėse, prisiima asmeninę atsakomybę už mokinių ir mokyklos pažangos tobulinimą, renginių organizavimą. Mokyklai vadovauja atsakingi vadovai, turintys tinkamų vadovavimo įgūdžių: gebėjimą inicijuoti, komunikuoti, organizuoti personalo darbą ir mokymą, deleguoti įsipareigojimus. Santykiai mokyklos bendruomenėje grindžiami savitarpio pasitikėjimu ir supratimu, dauguma sprendimų priimami kolegialiai.

8. Paveikus veikimas kartu (4.2.1. – 3 lygis).

Mokyklos pedagoginiai darbuotojai, aptarnaujantis personalas laiko save komanda, siekiančia bendrų tikslų. Pokalbiuose dauguma pedagogų teigė, kad tik komandoje pedagogai gali dirbti su elgesio, emocijų sunkumų, autizmo spektro sutrikimų turinčiais mokiniais, kada jie gali taikyti įvairius nuraminimo ir sutelkimo darbui būdus bei metodus. Mokykloje sudaromos sąlygos daugumai mokytojų mokytis vieniems iš kitų, dalytis patirtimi, siekiant paveikios bendradarbiavimo kultūros.

9. Gera mokyklos tinklaveika (4.2.3. – 3 lygis).

Mokykla paveikiai ir aktyviai bendradarbiauja su daugeliu socialinių partnerių: muziejais, bibliotekomis, knygynais, ugdymo įstaigomis, įvairių institucijų darbuotojais. Pedagogai siekia, kad būtų sudarytos galimybės patiems mokiniams išbandyti, pamatyti, ugdymo procesą siekiama padaryti prasmingesnę, aktualizuojantį žinių pritaikomumą realiame gyvenime. Mokykla palaiko ryšius su J. Totoraičio progimnazija, Šaltinio, Mokolų pagrindinėmis mokyklomis, domisi mokinių tolimesniu mokymusi ir sėkme. Šių mokyklų mokytojai dažnai kreipiasi konsultacijų dėl specialiųjų ugdymosi poreikių turinčių mokinių ugdymo. Gera mokyklos tinklaveika yra vienas iš stipriųjų veiklos aspektų.

10. Potencialus asmeninis meistriškumas (4.3. – 3 lygis).

Pedagogai gerbia mokinius ir priima vaiką tokį, koks jis yra – su negalia ar be jos, laikosi pedagogo etikos, dauguma tobulina savo socialinius-emocinius gebėjimus, domisi ugdymo(si) organizavimo naujovėmis ir siekia dirbti kuo geriau. Įsivertina savo veiklą pildydami savianalizės bei veiklos tobulinimo anketą, kurioje analizuoja pažangą, suformuluoja profesinės ir asmeninės kompetencijos tobulinimo prioritetus. Pedagogai demonstruoja tinkamą asmeninį meistriškumą kasdienėje ugdymojoje veikloje, dirba pedagogai lyderiai, galintys ir gebantys dalytis gerąja patirtimi, kolegialiai bendradarbiauja ir priima pagalbą tobulindami profesines kompetencijas, todėl asmeninis meistriškumas išskiriamas kaip potencialus.

III. MOKYKLOS TOBULINTINI VEIKLOS ASPEKTAI

1. Ugdymo tikslai (2.1.1. – 2 lygis).

Iš pateiktų dokumentų analizės nustatyta, kad Mokyklos 2018–2020 metų strateginio plano nuostatos dera su nacionaliniais švietimo tikslais, išdėstytais „Valstybinėje švietimo strategijoje 2013–2020 metams“. Tačiau tik pavienėse numatytose mokyklos strateginio plano įgyvendinimo priemonėse nurodytas pamatuojamas laukiamas rezultatas. Mokslo metų veiklos plane numatytos priemonės dažnai orientuotos į mokinių pasiekimų gerinimą, ugdymo proceso tobulinimą, tačiau numatomi tikslo įgyvendinimo vertinimo kriterijai yra sunkiai pamatuojami. Mokytojų rengiamų dalykų ilgalaikių planų analizė, pokalbiai su direktoriaus pavaduotoja ugdymui patvirtino, kad

mokykloje dėl ilgalaikių planų struktūros susitarta mokytojų ir pagalbos mokiniui specialistų metodinėje grupėje. Ilgalaikiuose planuose visi mokytojai pateikia bendrąją klasės informaciją (charakteristiką), žinias apie ugdytinių šeimas bei sveikatą, neformaliojo švietimo užsiėmimų lankymą, klasės specialiųjų poreikių mokinių sutrikimus ir jų programas. Tačiau išsami išorės vertintojams pateiktų ilgalaikių planų analizė parodė, kad juose nedetalizuojamas ir neplanuojamas vertinimas (pateikiamos tik nuorodos į mokyklos dokumentus, išvardinami vertinimo būdai), nepakankamai konkrečiai aprašomi tikėtini mokinių pasiekimai, per mažai orientuojamasi į mokymosi pažangą, nekonkretizuojamos mokinių galimybės ir poreikiai. Pradinių bei lavinamųjų klasių ilgalaikiuose planuose nedetalizuojami laikotarpiai ir nenurodomas valandų skaičius. Vertintojai konstatuoja, kad mokytojai, planuodami ugdymo procesą pamokoje, orientavosi į dalykinių ir bendrųjų mokinių kompetencijų ugdymą. Keldami ugdymo tikslus pamokose, mokytojai dažnai atsižvelgė į mokinių asmeninę, socialinę ir kultūrinę patirtį, jų gyvenimo ir mokyklos veiklos kontekstą. Vertintojai pastebi, kad stebėtose pamokose nepateikdami konkrečių išmokimo rezultatų mokytojai neišnaudojo galimybių stiprinti mokinių atsakomybę už mokymosi rezultatus, nesudarė tinkamų sąlygų įsivertinti asmeninę pažangą. Stebėtose bendrojo lavinimo pamokose uždavinius beveik visada formulavo patys mokytojai, juos skelbė mokiniams, t. y. neįtraukė mokinių į pamokos uždavinių formulavimą. Pamatuojamų ugdymo tikslų formulavimas mokyklos planavimo dokumentuose ir pamokose yra tobulintinas mokyklos veiklos aspektas. Tikėtina, kad pamatuojami pamokos uždaviniai, kuriuose būtų tiksliai apibrėžta, kokią veiklą vykdydamas, ką konkrečiai mokinsys per pamoką išmoks ir kokie išmokimo vertinimo kriterijai, leistų kryptingiau organizuoti ugdymo procesą, motyvuotų mokytojus rinktis įvairesnius ir veiksmingesnius ugdymo(si) metodus. Toks pamokos uždavinio kėlimas padėtų mokiniams suvokti kriterijus, pagal kuriuos bus vertinami jų pasiekimai, o mokytojams suteiktų grįžtamąją informaciją tolimesniam veiklų pamokoje planavimui. Pamatuojamų mokyklos veiklos plano priemonių įgyvendinimo kriterijų formulavimas leistų objektyviau analizuoti įgyvendinamų priemonių veiksmingumą ir sistemingai stebėti mokyklos pažangą.

2. Ugdymo(si) metodų, būdų, formų įvairovė pamokoje (2.2.2. – 2 lygis).

Vertintojai nustatė, kad dalyje (57,4 proc.) pamokų mokiniams sudarytos galimybės patirti įvairius ugdymo būdus ir formas, išbandyti įvairių rūšių užduotis, derintas individualus, grupinis, visos klasės darbas. Pamokose, kuriose sėkmingai derinti individualaus darbo, darbo porose ir grupėse būdai, mokymasis organizuotas taip, kad mokiniai galėtų mokytis ne tik iš mokytojo, bet ir vieni iš kitų, vyravo tarpusavio sąveika, tikslingas mokinio mokiniui poveikis. 10 (14,7 proc.) stebėtų pamokų išorės vertintojai neišskirtinę metodų ir veiklų įvairovę fiksavo kaip tobulintiną pamokos aspektą. Dalyje (42,7 proc.) stebėtų pamokų tradiciniai mokymo metodai (aiškinimas, klausinėjimas, demonstravimas, teksto skaitymas, individualus darbas) ne visada skatino mokinių mokymąsi, trūko aktyvios mokinių veiklos. Mokytojams vertėtų dažniau pamokose taikyti aktyvaus ugdymo metodus, kurie mokiniams padėtų ne tik geriau įsisąmoninti mokymo turinį, bet ir plėtotų asmeninius, socialinius, komunikacinius gebėjimus, žadintų smalsumą ir mokymosi džiaugsmą, skatintų prisiimti atsakomybę už savo mokymąsi.

3. Vertinimas ugdymui (2.4.1. – 2 lygis).

Pokalbiuose su direktoriaus pavaduotoja ugdymui ir mokytojomis paaiškėjo, kad vertinimo metodika tobulinama, aplanke kaupiami mokinio atsiskaitomieji darbai, daroma mokinio pažanga vertinama komentarais (*atlikai puikiai, gerai atlikai, nedaug trūksta, padirbėk, reikia pastangų, nepasisekė, prašyk pagalbos*). Tvarka ir metodika neblogai papildoma viena kita, paremtos pedagogų bendruomenės susitarimais, kurių laikomasi. Tačiau stebint ir analizuojant pamokas paaiškėjo, kad iš dalies su mokiniais aptariama, ko iš jų tikimasi, koks turi būti gerai atliktas darbas, kokie vertinimo kriterijai, kada ir kaip jie bus taikomi, kokio abipusio grįžtamojo ryšio bus siekiama, kaip vyks įsivertinimas. Vertinimas ugdant 38 (55,9 proc.) stebėtose pamokose įvertintas labai gerai ir gerai, o 30 (44,1) proc. pamokų vertintas patenkinamai, t. y. informacija apie mokymąsi ne visada buvo informatyvi ir neskaitino kiekvieną mokinį siekti pažangos. Jei mokytojai didesnę dėmesį skirtų vertinimo kriterijų kiekvienai užduočiai planavimui, jei būtų tinkamai išnaudojami formalaus ir

neformalaus vertinimo būdai, prieš vertinimą mokiniams būtų pateikti aiškūs ir konkretūs vertinimo kriterijai, grįžtamoji informacija apie pažangą ir pasiekimus būtų teikiama kiekvienoje pamokoje, tikėtina, tai turėtų teigiamos įtakos mokinių pasiekimams, o mokytojui teiktų veiksmingą informaciją toliau planuojant ugdomąjį procesą, tinkamai pasirenkant mokymo strategijas.

4. Mokinių įsivertinimas (2.4.2. – 2 lygis).

Dalyje (44,1 proc.) stebėtų pamokų mokytojai skatino mokinių įsivertinimą, tačiau mokytojo ir mokinio dialogas apie mokymosi sėkmes, nesėkmes buvo nepakankamas, įsivertinimą mokytojai ne visada siejo su mokinių asmeninės pažangos stebėjimu, pasiektų rezultatų apmąstymu ir bendru klasės darbu. Jeigu mokytojai, planuodami ugdymo procesą, numatytų aiškius vertinimo ir įsivertinimo kriterijus, pamokos pradžioje aptartų juos su mokiniais, taikytų įvairesnes išmokimo tikrinimo formas, mokinių įsivertinimą grįstų dialogu apie mokymosi sėkmes ir nesėkmes, dažniau akcentuotų asmeninę pažangą, sudarytų galimybes analizuoti ir vertinti savo išmokimą, tikėtina, kad sustiprėtų daugumos mokinių mokymosi motyvacija, atsakomybė už savo mokymąsi, tai turėtų teigiamos įtakos mokymo(si) kokybei.

5. Mokymasis virtualioje aplinkoje (3.2.2. – 2 lygis).

Išorės vertintojai konstatuoja, kad mokykla gerai aprūpinta šiuolaikinėmis informacinėmis technologijomis, visuose kabinetuose yra interneto ryšys, beveik visuose kabinetuose yra daugialypės terpės projektoriai, dviejuose kabinetuose mokytojai gali naudotis interaktyviomis lentomis, tačiau vertinimo metu dažniausiai buvo naudotos tradicinės priemonės (lenta, vadovėliai, dalomoji medžiaga), o informacines technologijas mokytojai tikslingai naudojo dalyje – 32 (47 proc.) – stebėtose pamokose. Tačiau tik keletas mokytojų mokymui(si) naudojo virtualias aplinkas, internete esančią mokomąją medžiagą, kitas įvairesnes mokymo priemones. Atsižvelgiant į tarptautinio kompiuterinio ir informacinio raštingumo tyrimo ICILS (2013), kuriame analizuojami jaunų žmonių kompiuterinio ir informacinio raštingumo gebėjimai, rezultatus, kurie parodė, kad, palyginti su kitomis šalimis, Lietuvos mokiniai atlieka nedaug savarankiškų užduočių naudodami IKT, mažiau plėtojami mokinių kompiuterinio ir informacinio raštingumo gebėjimai įvairių dalykų pamokose, rekomenduojama daugiau dėmesio skirti kompiuteriniam ir informaciniam raštingumui ugdyti per visų dalykų pamokas integruojant IKT į mokymo ir mokymosi veiklas. Remdamiesi apibendrintais duomenimis vertintojai daro išvadą, kad nors dauguma mokyklos mokytojų tinkamai suvokia informacinių komunikacinių technologijų svarbą ugdymo proceso kokybei, tačiau IKT taikomos ribotai, neišnaudojant visų galimybių. Tikėtina, kad šiuolaikinės sąveikos ir mokymosi paradigmos kontekste tinkamai organizuojant savivaldų mokinių mokymąsi panaudojant IKT, mokiniams būtų sudarytos sąlygos tobulinti komunikavimo, informacinio raštingumo kompetencijas, ugdytis gebėjimus, kurie yra reikalingi stiprinant savo galimybes visaverčiai dalyvauti skaitmeninio amžiaus veikloje.